

Prvá písomná zmienka v súvislosti s požiarnou ochranou obce Nemce

V roku 1873 sa mestská rada v Banskej Bystrici zaoberala myšlienkou založiť podľa vzoru iných miest v Uhorsku dobrovoľný požiarny spolok, ktorý by na území mesta prevzal úlohu požiarnej ochrany. Od roku 1874 pôsobil v Banskej Bystrici z poverenia mestskej rady prípravný výbor pod predsedníctvom Bohumila Štadlera, ktorý mal za úlohu vytvoriť administratívne i hospodárske predpoklady pre formálne založenie požiarného spolku. Prípravnému výboru sa podarilo sústrediť dostatočný počet dobrovoľníkov (60 zakladajúcich členov), zostaviť Stanovy Dobrovoľného hasičského spolku v Banskej Bystrici (pôvodný názov Die Neusohler freiwillige Feuerwehr), ktoré Uhorské ministerstvo vnútra schválilo 21. decembra 1875. Formálne bol spolok založený 11. marca 1877 na zakladajúcom valnom zhromaždení. Za predsedu spolku bol zvolený Bohumil Štadler, za veliteľa zboru Edmund A. Eisert. Výbor mal celkom 10 členov. V máji toho istého roku boli zostavené a schválené aj služobné predpisy požiarného spolku. Do oblasti jeho pôsobnosti patrilo vlastné územie mesta a najbližšie okolie s obcami Kremnička, Kráľová, Radvaň, Podlavice, Skubín, Tajov, Riečka, Jakub, Kostiviarska, Sásová, **Nemce**, Kynceľová a Majer. Spolu 13 obcí, ktoré boli povinné prispievať ročnými príspevkami na požiarny zbor.

Zápisnica z „Výborového zasadnutia obce Nemce – 21. júna 1877“:

„Okresný notár predniesol, že podľa upovedomia Služnovského úradu od dňa 12. júna pod číslom 1253 vydaného Banskobystrická hasičská spoločnosť obec Nemce do svojho lonu vziať ráčila, pri svojej neohrozenej usilovnosti ujistuje, že v jakomkoľvek skrz požiaru povstát mohúcom nebezpečenstve, chce obci tejto náhlou pomocou prispievať, pretože túto spoločnosť ohňohasičské nástroje viac tisíc zlatých koštujú, žiada, aby obec táto dla svojej okolici a materiálnych pomerov nejaký príspevok určila a každoročne do ohno-hasičského spolku platiť sa zaviazala. Po dokonalom zvážení výbor obce rozhodol, že v každom roku obec bude prispievať po 4 zlaté“.

Obec v roku 1877 mala 30 domov a 177 obyvateľov. To, že bolo nutné riešiť otázku požiarnej ochrany aj priamo v obci, je zrejmé aj z protokolu vyšetrovania požiaru, ktorý vznikol v obci o pol druhu roka neskôr.

„Protokol dňa 8. decembra 1878 ohľadne vypuknutia požiaru zo 7.-8. dec. po polnoci o druhej hodine:

Predvolaní dla vyznania povedali, že oheň vypukol či z nepozornosti alebo zlobivosti. Prítomní uvádzajú, že oheň vyšiel zo štála Ďura Muránskeho pri Ondrovi Lichom, ležiaceho a domáci len vtedy zbadali, keď obidva štále v plameni boli. Na menovaných domácich Ďura Muránskeho sa podozrenia brat nemôže, pretože všetci spali, ale keď pukania okna počuli, sa zobudili. Podpáliť musel zlobivý človek.

Zhoreli domy 24 Ďura Muránskeho, 7a Ondra Lichého, 7b Jána Lichého zo všetkými hospodárskymi staviskami a z domu č. 8 jedna komora a djelna od Surovca Maca.

Škoda činila:

Ďuro Muránsky - richtár	všetke staviská	2.000
	rozličného obilia 250 ks	600

	seno, slama	700
	rozličný riad, háby	1.000

		4.300
Ondro Lichý - prísazný	všetke staviská	1.500
	obilia 300 kg	900
	seno, slama	1.000
	hospodársky riad	300

		3.700
Ján Lichý	staviská všetke drevené	1.600
	obilia asi 180 kg	540
	seno, slama	600
	hosp. riad, všetke háby	700

		3.440

Exsekuvované na 700 zlatých

Maco Surovec	komora, djelna	300
	seno, ladník, slama	150

		450

Všetkým štyrom škoda činí 11.890 zlatých.

S temto sa pred Služnovský úrad vyhotovil a zo šácungom odoslal“.

Zaujímavá je skutočnosť, že títo štyria (pohorelci) zrúbali drevo na nové staviská v oveľa väčšom množstve ako im bolo pridelené obcou, za čo boli predvolaní na obecné zhromaždenie a bola im uložená pokuta.

V roku 1895 obec vyslala pre potreby požiarnej ochrany Mateja Cabana na trojdňový ohňohasičský kurz.

V roku 1908 zastihol obec veľký požiar, v ktorom ľahlo popolom približne 15 domov. Ak keď boli niektoré domčeky poistené, poistné plnenie tvorilo len malú časť financií, potrebných na obnovenie domčekov.

V roku 1926 vypukol v hornej časti obce ďalší požiar, pri ktorom zhorelo 5 rodinných domov. Celkove v období rokov 1900 – 1926 bolo v obci 13 požiarov. Aj z týchto dôvodov sa rozhodli občania založiť v obci organizovanú požiarnu ochranu.

História dobrovoľného hasičského zboru v Nemciach

Podľa ústneho podania bola prvá hasičská organizácia v Nemciach založená okolo roku 1892 istým vtedy bývajúcim občanom Bercim. Organizácia nemala žiadne tzv. ohňohasičské náradie mimo domácich kúp. Jej životnosť bola veľmi krátka a po odsťahovaní menovaného občana do Radvane organizácia zanikla.

Museli ubehnúť ešte viac ako tri desaťročia, aby znovu založená organizácia hasičov začala trvalú činnosť. Tak vzniká 7. septembra 1927 Dobrovoľný hasičský zbor Nemce s predsedom Ondrejom Kohútom (1889-1975), povoláním murár a jednatelom Jurajom Kostiviarom (1889-1974), Nemce č.7. Celkom v zbere začínalo 16 hasičov, väčšinou z radov bývalých vojakov, ale aj mladších občanov. Nemalú zásluhu pri zakladaní dobrovoľného hasičského zboru v obci mal aj miestny učiteľ Pavel Neman.

Foto prvého hasičského zboru z roku 1928:

Legenda:

Horný rad zľava:

Juraj Sršeň – od Kupcov (1888-1971), Ján Muránsky (1909-1986), Juraj Caban - od Bačíkov (1885-1978), Matej Kostiviar (1897-1982), Pavel Lichý – z Matošky (1901-1982), Ján Kostiviar – od Šajtrochov (1906-1980), Matej Sršeň – Markovie (1909-1995), Pavol Kmeť – od Baranov (1904-1984)

Stredný rad zľava:

Matej Caban – Mackovie (1901-1991), Ondrej Kohút (1889-1975), učiteľ Pavel Neman zo Sásovej (1895 -), Juraj Kostiviar (1889-1974), Ján Eugen Bellák (1902-1972)

Spodný rad zľava:

Ján Sršeň – od Baranov (1905-1994), Matej Kmeť – Dúbrava (1909-), Matej Hiadlovský (1901-1986).

Obec Nemce mala v tých časoch do 300 obyvateľov, ktorí pracovali prevažne v stavebníctve a v priemysle. Dobrovoľný hasičský zbor po svojom založení v roku 1927 vlastnil tento strojný inventár: 1 hasičský stroj, 4 savice, 5 hadíc, 1 cievu, 5 plátených vedier, 1 reber, 1 lampu, 2 lampáše, 2 kľúče a 1 drôtenú kefu. Výstrojný inventár obsahoval 25 čiapok, 24 blúz, 24 nohavíc, 20 opaskov, 20 obyčajných sekier, 4 veliteľské sekery, 5 heliem, 2 malé dvojtonové trubky, 2 veľké trúby, 4 rojvodické píšťalky, 1 m látky na opravu šiat, 4 ks odznaky pre funkcionárov, 2 veliteľské šnúry. Hasičský stroj bola to štvormužná ručná striekačka) sa nachádzala v inventári zboru ešte v rokoch 1953-1959. Za hasičskú zbrojnicu slúžila v tom čase dreváreň v miestnej ľudovej škole. Nemalú pomoc získali hasiči pridelením podpory 1 000 Kčs od Krajského úradu v Bratislave v roku 1926 na zakúpenie hasičského náradia. V roku 1928 bol už hasičský zbor v Nemciach pomerne dobre vystrojený, čo je zrejmé aj z prvej spoločnej fotografie zboru z tohto roku.

V roku 1932 žiada hasičský zbor obecné predstavenstvo o doplnenie výstroje a výzbroje, nakoľko nemohol pokračovať v cvičeniach a pri hasení požiarov. Obec postupne zakúpila pre hasičov ďalšiu výzbroj a výstroj. V roku 1932 bol veliteľom hasičského zboru Mikuláš Višňovec, učiteľ ľudovej školy.

Toto obdobie sa vyznačuje rýchlejším tempom materiálneho vybavenia. Výstroj a výzbroj bola kupovaná jednak z vlastných prostriedkov ako aj starostu obce.

Na základe Smernice ministerstva vnútra z roku 1929 zastupiteľský zbor obce zaviedol hasičskú daň od tých občanov, ktorí neboli členmi hasičského zboru v obci. Daň sa vyberala podľa počtu izieb v dome napr. za 1 izbu 5,- Ks, 2 izby 14,- Ks, maštaľ a humno 3,- až 5,- Ks. Väčšina majiteľov domov v obci platila túto daň vo výške 14,- Ks, ale boli občania, ktorí platili na dom aj 26,- Ks, dokonca Ján Caban č.d. 62 platil 42,- Ks. V roku 1932 platilo túto daň 59 domov v obci.

Obec bola postavená prevažne z drevených domov, stavaných tesne vedľa seba. Nedostatočné vodné zdroje, ktorými boli studne, nepostačovali na zabezpečenie ochrany pred požiarmi. Najbližší vodný zdroj – Nemčiansky potok, bol pre ručnú striekačku nedosažiteľný pre veľkú vzdialenosť a výškovú polohu obce. Na túto skutočnosť tvrdo doplatilo veľa vtedajších občanov, keď séria veľkých nočných požiarov v 30-tych rokoch doslova vymietla drevenice z obce.

Niekoľko príkladov: 14. apríla 1932 vznikol požiar a jeho škoda bola 60 000 Kčs

14. júna 1932 vznikol ďalší požiar

14. novembra 1932 požiar s celkovou škodou 180 000 Kčs

11. novembra 1933 požiar s celkovou škodou 10 000 Kčs.

A to sú nie ani zďaleka všetky požiare. V záznamoch obecnej pokladničnej knihy sa môžeme dočítať, že vtedajšia ručná striekačka bola v roku 1932 trikrát čistená od kalov, opravovaná, dokonca musela byť odvezená na opravu do Banskej Bystrice. Oprava a údržba na tú dobu stála značnú finančnú čiastku. Na zhoreniskách novostavané domy už stavali občania z tehál a kameňa, pokrytých škridlou. Po zlých skúsenostiach s ničivým ohňom si dávali domy aj poisťovať. V tomto, ako aj ďalších rokoch sa výstavba obce začala predlžovať smerom k mestu Banská Bystrica.

Od 29.12.1934 bol predsedom zboru Ján Kolár, murár, bytom Nemce č. 46, miestopredsedom Matej Hiadlovský, murár, bytom Nemce č. 19, jednatelom Pavel Caban, študent, Nemce č. 34. V rokoch 1933 až do konca roku 1949 sa pohyboval počet členov od 17 – 24. V rozpätí obdobia rokov 1933 - 1949 pôsobili v hasičskom zbore tieto členovia:

Matej Kmeť č. 39, Matej Šemšel č. 22, Ondrej Muránsky č. 31, Matej Sršeň č. 37, Ondrej Sršeň č. 15, Matej Sršeň č. 16, Pavel Caban č. 2, Pavel Kmeť č. 38, Ondrej Surovec č. 1, Ján Bellák č. 43, Ján Surovec č. 50, Matej Kostiviar č. 53, Martin Kostiviar č. 51, Matej Muránsky č. 12, Ďuro Caban č. 62, Ján Lichý č. 42, Matej Hiadlovský č. 11, Ján Janovec č. 23, Ján Kmeť č. 26.

Zloženie výboru v roku 1935:

Veliteľ - Ondrej Kostiviar, Nemce č. 53

Miestopredseda - Ján Muránsky

Jednatel' - Pavel Caban, Nemce č. 34

Dozorca majetku - Matej Kartík

Čatovodič - Ondrej Šemšel

Rojvodič - Ján Kostiviar

Veliteľ lazičov	- Juraj Lichý
Cievár	- Pavel Kmeť
Pokladník	- Matej Sršeň
Trubač	- Matej Kmeť
Pomocný cievár	- Juraj Kostiviar

Dňa 2. júna 1935 na Valnom zhromaždení Zemskej hasičskej jednoty bol Dobrovoľný hasičský zbor Nemce začlenený do siedmeho obvodu so sídlom v Selciach. S týmto hasičským zborom mali od začiatku veľmi dobré vzťahy, ktoré sa prejavili aj 11. septembra 1932 pri veľkom cvičení v Selciach.

Podobne dobré vzťahy mali hasiči z Nemiec aj s hasičmi v Rudlovej a Sásovej, kde sa tradične raz v roku zúčastňovali cvičenia spojeného s tanečnou zábavou a svoju účasť si odplácali. Takéto podujatia mali veľký výchovný význam, pomáhali propagovať požiarnu ochranu a udržiavať aktivitu hasičských zborov. Tieto tradície pokračovali aj po II. svetovej vojne.

Členovia dobrovoľného hasičského zboru sa od samého začiatku podieľali na kultúrno-spoločenských akciách organizovaných v obci. Boli to mnohé divadelné predstavenia, ktoré v 30-tych rokoch minulého storočia hrávali aj 2x v roku. V roku 1936 sa spomína, že členovia DHZ odohrali divadelné predstavenie „Falošný agent“ v štátnej ľudovej škole, v roku 1938 divadelné predstavenie „Podpaľáči“ v miestnosti Jána Bayera a mnohé ďalšie predstavenia. Každoročne sa poriadali dve tanečné zábavy v prírode na Priehrade, neskoršie v sále kultúrneho domu. Zábavy sa poriadali aj v dome č. 26 u Júlie Kuriatkovej v hostinci.

V roku 1936 – 1938 bol veliteľ Ján Kollár a nám. veliteľa Ondrej Kohút. Hospodár bol Ján Handlovský, tajomník Pavel Caban, pokladník Matej Sršeň.

Od 15.12.1939 bol predsedom Ondrej Kostiviar, Nemce č. 53, miestopredsedom Ondrej Kohút, Nemce č. 8 a jednatelom Ján Kostiviar, Nemce č. 56.

V rokoch 1944 – 1945 bol veliteľ Ondrej Šemšel a podveliteľ Pavel Kostiviar.

Pomerne málo historických údajov pochádza z obdobia tzv. Slovenského štátu (14.3.1939-8.5.1945). O to viac je uvádzaná činnosť hasičského zboru po oslobodení, kedy sa zásluhou schopných funkcionárov urobilo veľa záslužnej práce. Toto obdobie možno nazvať aj obdobím motorizácie našej výzbroje.

V roku 1946 na Valnom zhromaždení Dobrovoľného hasičského zboru v Nemciach bol zvolený výbor v zložení:

Veliteľ zboru	- Pavel Kostiviar (Paulovie)
Miestoveliteľ	- Ondrej Sršeň (Radvankovie)
Tajomník	- Juraj Kostiviar č. 56
Pokladník	- Ján Caban
Skladník	- Juraj Kostiviar

V 40-tych rokoch 20. storočia bola postavená hasičská zbrojnica oproti domu Martina Kostiviara (Prostredných). V roku 1946 a v roku 1948 si dali hasiči urobiť u firmy Jozef Filo a vo výrobnom obchodnom družstve v Banskej Bystrici 8 stolov zo železných rúr s drevenými doskami za 4 802,20 Kčs. V roku 1948 si hasiči zakúpili aj 40 sklápacích stoličiek za 5 020,40 Kčs z Drevoindustrie Martin. Pre potreby hasičského zboru sa v tomto období zakúpil aj hasičský materiál a ošatenie:

- v roku 1942 bolo zaplatené za modrú vychádzkovú rovnošatu 3 818,90 Kčs
- v roku 1948 za 15 kusov opaskov a označenie na uniformy 1 168 Kčs
- v roku 1949 za hadice „B“ 280 m a hadice „C“ 120 m spolu 52 429 Kčs

Veliteľom hasičského zboru bol Pavel Kostiviar, ktorý bol jedným z najdlhšie činných veliteľov a mal nemalé zásluhy na jeho zveľadení a skvalitnení.

V roku 1947 horelo v Kynceľovej u pána Bielika. Vtedy vyhoreli aj staviská pána Čižmára a ďalších. Za obetavosť a rýchlosť pri lokalizovaní požiaru bol hasičský zbor Nemce odmenený od Ing. Rysa a pána Kováčika odmenu po 500 Kčs za záchranu.

Účastníci hasičského kurzu v Banskej Bystrici P. Kostiviar č. 53, J. Kostiviar č. 56, J. Kuriatko č. 71 a O. Caban č. 18. darovali dňa 20. júna 1948 dobrovoľnému hasičskému zboru cestovné výlohy, ktoré im vyplatil MNV v sume 510 Kčs.

V rokoch 1949 – 1953 pôsobili v zbore títo členovia:

Ján Kostiviar (1924) č. 88, Ján Caban č. 20, Ján Janovec, Ján Muránsky, Matej Kollár, Juraj Lichý, Matej Lichý, Ondrej Kostiviar, Juraj Bartkovič (1915) č. 17, Ondrej Šemšel, Juraj Kostiviar č. 56, Ondrej Lichý, Matej Kuriatko, Ján Sršeň, Martin Caban, Ondrej Kohút, Ján Handlovský, Matej Janovec, Matej Caban, Pavel Šúrik, Pavel Lichý, Pavel Muránsky, Juraj Kmeť, Ondrej Janovec, Jozef Kmeť, Rudolf Rovňan, Július Surovec, Pavel Kostiviar, Ján Kuriatko, Pavel Caban, Juraj Kostiviar č. 52, Ondrej Caban, Štefan Budovec, Ján Caban č. 22, Ondrej Šúrik (1928) č. 99, Ondrej Výlupok, Jozef Janovec, Július Kohút, Ondrej Kmeť č. 65, Bartkovič Pavel.

V roku 1949 poukázal MNV hasičom na dodané hadice sumu 32 000 Kčs.

Ako už bolo skôr spomínané, po I. celoštátnom zjazde v roku 1952 bola hasičská organizácia na Slovensku premenovaná na Československý zväz požiarnej ochrany a bola začlenená do Národného frontu.

V rokoch 1950 – 1953 na požiadanie Jednotného národného výboru v Banskej Bystrici zabezpečovali požiarnici stráženie v obci počas žatvy a mlatby v nočných hodinách. Bola zriadená kniha, kde sa zapisovali požiarnici a občania kto bol a kedy v službe. Každý deň slúžili jeden požiarnik a dvaja občania, ktorí dávali pozor, aby v obci nevznikol požiar. Okrem stráženia počas žatvy sa organizovali v 50-tych rokoch aj spoločné výlety ako napr. do Tatranskej Lomnice, Demänovskej jaskyne. Týchto výletov sa zúčastňovalo veľa členov aj s rodinnými príslušníkmi. Podľa výdavkových záznamov v pokladničnej knihe zboru sa konali tieto spoločné výlety v rokoch 1951, 1952, 1966, 1968, 1969.

V roku 1950 Jednotný národný výbor v Banskej Bystrici poukázal požiarnikom podporu na dodané hadice zakúpené v roku 1949 sumu 19 970,- Kčs. V tomto roku boli zakúpené nové konopné hadice a savice v hodnote 13 538,- Kčs. Dňa 10. septembra 1950 vtedajší veliteľ Pavel

Kostiviari s p. Gáborom zakúpili pre zbor od Fleisch Hansa z Lučenca nemecký hasičský agregát, t.j. vodné čerpadlo so stabilným benzínovým motorom zn. STOEWER za 15 000,- Kčs. Výdavky na dopravu hasičskej striekačky z Lučenca boli vo výške 1 100,- Kčs. Po zakúpení striekačky bolo pre potreby požiarnej ochrany kúpené vozidlo značky GAZ (ľudovo Gázik) sovietskej výroby za 14 000,- Kčs. Toto auto slúžilo asi dva roky, dokonca poslúžilo aj na vozenie piesku na stavbu kultúrneho domu. V roku 1953 pre časté poruchy ho požiarnici predali.

V každom letnom období sa javil nedostatok vody v Nemčianskom potoku, čo mohlo mať v prípade požiaru katastrofálne následky. Z týchto dôvodov sa začali Stavebné práce na vybudovaní požiarnej nádrže s objemom 260 m³ (slúžila aj ako kúpalisko). Práce sa začali v roku 1951 a boli ukončené v roku 1952. Tieto práce organizovali Vodárne a kanalizácie pre ktorých pracovali hlavne študenti z našej obce. Medzi nich patrili Ján Kostiviari, Jozef Janovec, (od Konderov), Milan Sršeň ale aj Uhrín z Majera a ďalší občania obce. Jama na požiarnu nádrž sa kopala ručne a pri jej výstavbe bolo občanmi obce odrobených veľa brigádnických hodín. Betón sa miešal ručne, bez miešačiek. Pred dokončením požiarnej nádrže Vodárne a kanalizácie pomocou malých rýpadiel vykopali cez záhrady rodinných domov potrubnú sieť a v záhradách boli vykopané ďalšie tri požiarne nádrže každá o objeme 42 m³ (v záhrade u Galov, u Konzumárov a u Lichých), ktoré boli prepojené navzájom betónovým potrubím.

Tieto nádrže mali slúžiť v prípade požiaru ako zásobárne vody na hasenie po vypustení vody z hlavnej nádrže. Pri hlavnej nádrži bola na jednej strane zhotovená betónová plocha, ktorá slúžila na zábavy. Pri tejto betónovej ploche boli mládežníkmi vybudované štyri drevené šatne, v ktorých bol počas zábav umiestnený bufet. Na druhej strane plavárne bolo vybudované pieskové ihrisko, kde sa hrával volejbal a nohejbal a v neskorších rokoch 1965 -1980 aj ľadový hokej.

Hlavná požiarne nádrž sa využívala dlhé roky aj ako plaváreň (kúpalisko), ktoré navštevovali nielen občania obce ale aj občania Seliec, Senice, Kynceľovej, Sásovej, Rudlovej a Banskej Bystrice, nakoľko na rozdiel od mesta, v tomto objekte sa neplatilo vstupné. Tradične sa na plavárni konali letné tanečné zábavy. Zo žrdových drevených tyčí sa postavil veľký skelet. Naň sa použili plachty zapožičané od ČSD (Československá doprava). Bočné strany boli obložené čačinou, neskôr plátnom. Vnútri boli lavice a stoly (táfle). V strede bol tanečný parket. O občerstvenie sa staral bufet. Pri dobrej hudbe sa aj dobre zabávalo. Hrávali tam kapely Z hrbu, A.Rýs, U Handza zo Sásovej a iní. Zisky z týchto zábav sa použili na doplnenie hasičskej techniky.

V roku 1953 boli vynaložené finančné prostriedky v sume 13 868,80 Kčs za súčiastky a opravu motorového nákladného vozidla zn. GAZ (Gázik).

V majetku požiarneho zboru na základe spomienok Viliama Kostiviara bol ešte aj v rokoch 1953 – 1959 hasičský stroj – štvor mužná ručná striekačka.

VIĎ FOTO HASIČOV SO STRIEKAČKOU

Táto v tej dobe bola využívaná občanmi aj na hasenie vápna pri výstavbe rodinných domov a je na škodu, že sa nezachovala, lebo nik nevie, kde sa stratila a u koho sa posledne nachádzala.

V tomto období sa požiarnici zúčastnili viacerých spoločných cvičení a slávnostných akcií s požiarnikmi okolitých obcí:

Rok 1948 – účasť na hasičských oslavách v Senici

Rok 1950 – vyslané súťažné družstvo do Seliec a v júli účasť na cvičení pri príležitosti posviacky motorovej striekačky v Rudlovej

Rok 1951 – v júli účasť na cvičení pri príležitosti posviacky motorovej striekačky v Sásovej a v októbri účasť na Krajskom dni hasičstva.

Rok 1952 – účasť na cvičení pri príležitosti posviacky motorovej striekačky v Priechode.

Od roku 1954 vykonával funkciu veliteľa Ondrej Šúrik. V tomto období požiarnici pokračujú v skvalitňovaní a upevňovaní členskej základne a k prijímaniu nových členov a členiek. Bolo založené aj ženské súťažné družstvo, ktoré sa spolu s požiarnikmi tiež zúčastňovali požiarnických súťaží. Július Kohút pôsobil určitú dobu ako tréner ženského hasičského družstva, ktoré v Nemciach pôsobilo približne tri roky (1953 – 1955). Členiek bolo asi 12. V lete každú nedeľu o 6 hod. ráno ich Július Kohút ako veliteľ zvolával na pravidelné cvičenie asi na jednu hodinu na „Plavárni“.

V pamäti trénera sa zachovali aspoň niektoré mená:

Boli to tieto požiarničky:

Anna Kmeťová, č.d. 70

Júlia Kostiviarová, č.d. 61

Júlia Muránska, č.d. 35

Anna Surovcová, č.d. 50

Zuzana Surovcová

Anna Cabanová, č.d. 18

Škoda, že po ich odchode zo zboru sa už nepodarilo dať dokopy nové družstvo žien.

Majetok dobrovoľných požiarnikov v období rokov 1959 – 1993:

- rok 1959 – požiarny zbor vlastnil motorovú striekačku PPS 8 (vyradená v roku 1974)
- rok 1966 – bola zbúraná požiarna zbrojnica a požiarna technika bola presťahovaná do nových priestorov požiarnej garáže v kultúrnom dome (1966-1967) (*foto pokladničný denník rok 1966*). Zo zbúraného stavebného materiálu zbrojnice bola v roku 1968 postavená nová murovaná márnica na obecnom cintoríne
- rok 1971 – DHZ mal majetok v účtovnej hodnote 150 706 Kčs
- rok 1972 – požiarnikom bola dodaná nová privesná motorová striekačka PPS 12 v hodnote 29 313,10 Kčs
- rok 1974 – vyradená striekačka PPS 8
- rok 1974 – dodaný dopravný automobil DVS 8 TATRA 805 v hodnote 82 524,77 Kčs. Celkový majetok činil 276 855,77 Kčs
- rok 1977 – bolo dodané požiarne vozidlo DV12 AVIA 30 v hodnote 189 000,- Kčs a bolo vyradené vozidlo TATRA 805

- rok 1993 – majetok DHZ činil v účtovnej hodnote 431 092,11 Sk

Od roku 1962 vykonával funkciu predsedu zboru Viliam Kostiviar.

V roku 1967 bola požiarňa technika presťahovaná do nových priestorov v kultúrnom dome. Presťahovanie nebolo jednoduché, pretože v priestoroch, kde mala byť uložená požiarňa technika bola sýpka Jednotného roľníckeho družstva. Presťahovanie sýpky bolo podmienené výstavbou objektov založeného JRD. Po uvoľnení týchto priestorov bolo však potrebné vybudovať priečky, zabudovať elektroinštaláciu, urobiť omietky a podlahu. Na týchto prácach mal hlavnú zásluhu veliteľ Ondrej Šúrik, ktorý ako pracovník Okresného stavebného podniku tieto práce usmerňoval. Investorom bol vtedajší Okresný výbor Zväzu požiarnej ochrany, pomocou ktorého sa dielo dokončilo. V období rokov 1968 – 1969 ešte počas predsedania Viliama Kostiviara a veliteľa Ondreja Šúrika došlo však aj k určitej stagnácii a poklesu činnosti hasičského zboru. Prejavilo sa to hlavne na neúčasti na požiarňach súťažiach, čo bolo zboru vytknuté aj zo strany okresných orgánov a odrazilo a to aj na hodnotení zboru v rámci okresu Banská Bystrica. V snahe napraviť vzniknutú situáciu sa nový výbor zvolený koncom roku 1969 rozhodol pribrať nových členov v počte 10 mládencov.

Od roku 1970 vykonával funkciu veliteľa Ondrej Kováčik. Po intenzívnom a pravidelnom výcviku získava toto mladé družstvo už v roku 1970 na CSPD v Podkoniciach tretiu výkonnostnú triedu, čo bolo skutočným úspechom a potvrdením správnej cesty. Vyvrátili sa tak všetky tvrdenia, že ak je v požiarňom zbore 30 členov, je to už dosť a netreba prijímať ďalších. Pritom z týchto 30 členov nemal kto ísť na požiarňu súťaž.

Členmi mladého súťažného družstva boli: Ján Kostiviar (1948), Peter Kostiviar (1951), Viliam Kostiviar (1951), Dušan Mydlo (1953), Ján Kostiviar ml. (1953), Dušan Molnár (1953), Dušan Bugáň (1953), Ján Kmeť – Sabinka (1955) a Martin Muránsky (1951).

V roku 1971 požiarňaci postavili už aj družstvo zo starších požiarňikov, ktorí sa spoločne zúčastnili CSPD v Rakytovci. Zámerne vytvorená zdravá rivalita viedla k tomu, že začal byť záujem o súťaže a boli dokonca roky, keď za našu obec a požiarňikov súťažili aj štyri družstvá.

Nemce po zlúčení ako štvrtá súčasťou Banskej Bystrice

Zákon č. 130/1970 Zb. o územnom členení Slovenskej socialistickej republiky z 28. decembra 1970 v § 8 podobne ako § 5 zákona č. 71/1969 Zb., sa uvádza, že z dôležitých spoločenských záujmov, najmä na vytvorenie lepších predpokladov na ďalší hospodársky a kultúrny rozvoj obcí, možno vytvoriť, zrušiť alebo zlúčiť obce, alebo vykonať inú zmenu ich územia. O takomto opatrení, ak ide o obce v tom istom okrese a ak s ním súhlasia miestne národné výbory a občania dotknutých obcí, rozhoduje okresný národný výbor; inak o ňom rozhoduje krajský národný výbor. Uvedený zákon platil 20 rokov.

Uznesením Rady MNV zo dňa 12. novembra 1970 a verejným plenárnym zasadnutím MNV zo dňa 19. novembra 1970 bolo rozhodnuté o zlúčení obce Nemce s mestom Banská Bystrica. Tým od 1. januára 1971 obec Nemce s počtom obyvateľov 474 prestala byť samostatnou obcou a stala sa mestskou časťou mesta Banská Bystrica. Medzi zlúčené obce 70. a 80. rokov sa dostali: obec Hronsek, Rakytovce, Vlkanová, Iliáš, Kremnička, Radvaň, Malachov, Podlavice,

Laskomerské, Jakub, Uľanka, Kostiviarska, Kynceľová, Nemce, Senica, Majer, Šalková, Rudlová a Sásová, celkove to bolo 19 obcí.

V roku 1972 hasiči od Okresnej inšpekcie požiarnej ochrany dostali novú PPS 12 – skriňový prívies s kompletným vybavením. Aj hodnota ich majetku začala rásť a možno povedať, že každý aktívny požiarnik mal kompletnú letnú rovnošatu. Pribúdali aj štruktúrové rovnošaty ako aj ostatná potrebná výstroj.

V roku 1973 dobrovoľní požiarnici v obci Nemce usporiadali CSPD za účasti 33 hasičských družstiev. Konalo sa to pri príležitosti 50. výročia založenia DHZ Nemce. Ako usporiadateľ požiarnici čestne obstáli, pričom zapojili do súťaže dve družstvá. Spolu s rozhodcami na súťaži bolo prítomných 360 požiarnikov. Súťažilo sa v troch útokoch a dvoch pokusoch v štafete. Ocenení pri tejto príležitosti boli aj starší zaslúžilí požiarnici ako aj Ondrej Kohút, ktorý stál už pri zrode DHZ v Nemciach.

Dňa 5. apríla 1974 bolo požiarnikom od Okresnej inšpekcie požiarnej ochrany v Banskej Bystrici dodané požiarne vozidlo TATRA 805 DUS 8 presunuté z Medzibrodu a vrátená požiarne striekačka PPS 8.

V roku 1974 bolo založené aj požiarne družstvo CO okresu, ktoré sa prvý krát zúčastnilo cvičenia v Nemeckej v dňoch 22.-24.5.1974 v nasledovnom zložení: veliteľ družstva Pavel Kostiviar, strojník Ján Kostiviar, členovia Pavel Masný, Vladimír Lichý, Matej Muránsky, Ján Handlovský, Viliam Kostiviar, Milan Kohút a Július Surovec.

Cvičenia požiarnych družstiev Útvarov svojpomoci CO v období rokov 1974 - 1985:

1974 – Nemecká, Jasenie

1975 – Turecká – Salašky

1976 - Moštenica – Kyslá

1977 – Tajov

1978 – Turecká

1979 – Lučatín

1980 – Tajov

1981 – Turecká – Salašky

1982 – Hronec

1983 – Hronec

1984 – Ľubietová

1985 – Ľubietová

Dňa 23.6.1974 sa požiarne družstvo z Nemiec zúčastnilo námetového propagačného cvičenia v Banskej Bystrici na Námestí SNP pri príležitosti 100. výročia založenia DHZ v Banskej Bystrici. No neboli to len cvičenia, ktorých sa požiarnici z Nemiec zúčastňovali. Často pomáhali v záchranárskych prácach pri boji s povodňami a záplavami aj v na území mesta Banská Bystrica.

Dňa 22. októbra 1974 zaplavil potok Bystrička priestory n.p. Slovenka. Na pomoc pri čerpaní vody našich požiarnikov vyslala Okresná inšpekcia požiarnej ochrany v Banskej Bystrici. Tejto

akcie sa zúčastnili Pavel Masný, Ondrej Kováčik, Ján Kostiviar – strojník, Pavel Kostiviar. Čerpanie trvalo od popoludňajších hodín dňa 22. októbra až do raňajších hodín druhého dňa, kedy sa pokračovalo v ďalšom čerpaní vody na Sídlišku v Banskej Bystrici (Partizánska cesta, ul. ČSA).

V roku 1974 mal Dobrovoľný požiarny zbor Nemce 55 členov.

Boli to:

Meno a priezvisko	Číslo domu (v r.1974)	Narodený v roku	Členom od roku
Matej Kmeť	70	1909	1927
Juraj Bartkovič	17	1915	1935
Ondrej Caban	18	1921	1938
Juraj Kostiviar	90	1921	1939
Ján Kuriatko	71	1912	1946
Pavel Caban	2	1924	1946
Ján Kostiviar	88	1924	1947
Ondrej Kováčik	124	1933	1950
Ondrej Kostiviar	102	1926	1954
Ondrej Šúrik	99	1928	1954
Matej Muránsky	20	1932	1954
Pavel Kostiviar	125	1934	1954
Július Surovec	75	1934	1954
Vladimír Lichý	136	1935	1954
Emil Bellák	129	1935	1954
Ondrej Kollár	87	1941	1960
Vladimír Lichý	121	1944	1960
Viliam Kostiviar	148	1939	1962
Juraj Surovec	123	1940	1962
Ján Paulovič	127	1938	1964
Ján Caban	96	1919	1966
Pavel Masný	94	1923	1966
Kornel Janotka	120	1924	1966
Pavel Škropek	121	1939	1967
Ján Šemšel	80	1941	1967
Ján Muránsky	93	1920	1969
Ján Janovec	3	1938	1969
Ján Kostiviar	52	1948	1971
Viliam Kostiviar	52	1951	1971
Peter Kostiviar	90	1951	1971
Martin Muránsky	93	1951	1971
Ján Kostiviar ml.	88	1953	1971
Dušan Bugáň	106	1953	1971
Dušan Mydlo	118	1953	1971

Dušan Molnár	104	1953	1971
Ján Kmeť	117	1955	1971
Ján Handlovský	149	1938	1972
Vladimír Kostiviar	102	1954	1972
Ivan Bartkovič	111	1955	1972
Pavel Kostiviar	88	1955	1972
Ondrej Caban ml.	18	1955	1973
Ján Budovec	108	1958	1973
Ján Muránsky ml.	93	1957	1973
Vladimír Molnár	104	1955	1973
Ondrej Kostiviar ml.	102	1955	1973
Viliam Vajs	138	1957	1973
Ivan Kostiviar	32	1957	1973
Július Surovec ml.	75	1958	1973
Stanislav Kostiviar	109	1959	1973
Milan Kohút	95	1951	1973
Pavol Michnica ml.	103	1956	1973
Ivan Sršeň	133	1944	1974
Juraj Janovec	37	1945	1974
Pavol Lichý	101	1941	1974
Anna Lichá	42	1953	1972
Pavel Sršeň	37	1951	1975

Z týchto členov boli vytvorené štyri súťažné družstvá, ktoré sa zúčastňovali na súťažiach požiarnych družstiev. Členská základňa od roku 1974 do roku 1996 sa pohybovala v rozmedzí 53 – 61 členov. Pohyb členskej základne ovplyvňovala aktivita členov pri súťažiach a iných akciách organizovaných požiarnym zborom. Členská základňa sa menila aj pri výmene členských preukazov v roku 1974, 1984 a v roku 1992.

Dňa 21. júna 1975 pri prietrži mračien v oblasti Sásová, Rudlová, Nemce a Senica tiež pomáhali pri čerpaní vody. Najprv domácemu požiarnikovi z Nemiec Jánovi Kostiviarovi zo zatopených základov, pri ktorých mu silný prúd povrchovej vody úplne zničil ochranné betónové základové múry. V pomoci pri čerpaní vody potom pokračovali v Senici a na Sídlišku pod predajňou Sovietskej knihy.

Dňa 6. júla 1976 okolo 16 hod. sa požiarnici zúčastnili pri hasení požiaru senníka v Senici s dvomi striekačkami PS 8 a PS 12. Zabezpečovali dodávku vody zo Selčianskeho potoka. V tom období bola veľká suchota a po nasadení dvoch striekačiek na dva dopravné prúdy vodu z potoka vytiahli a na ďalší prítok bola použitá už len jedna „B“ hadica. K tomuto zásahu požiarnici dorazili ako druhí, hneď po príchode požiarnikov profesionálov z Verejného požiarného útvaru.

Členovia požiarného zboru v Nemciach sa aktívne podieľali aj na zavlažovaní úrody zemiakov v Šalkovej a to v dňoch 14. až 21. júla 1976, na ktorú ich vyzvalo Jednotné roľnícke družstvo

„Vítazný február“ v Šalkovej so súhlasom Okresnej inšpekcie PO. Okrem toho sa aktívne zapájali do brigádnickej činnosti. Bola to hlavne pomoc JRD a Občianskemu výboru pri kosení a sušení sena, vybudovaní prístrešku pre Jednotu SD a pri zbere železného šrotu. Veľa hodín odpracovali aj pri výstavbe kultúrneho domu, výstavbe požiarneho nádrží, pri rozoberaní starej požiarnej zbrojnice a pri výstavbe novej márnice na obecnom cintoríne.

Každý rok sa vykonávali preventívne protipožiarne prehliadky v obytných domoch a malých prevádzkach, vykonávali sa školenia prehliadkových skupín. Preventívárom zboru bol dlhé roky Pavel Masný a členmi prehliadkových skupín sa stali: Milan Kohút, Juraj Janovec, Ján Caban, Ján Kuriatko, Juraj Kostiviar, Pavel Caban, Ondrej Kostiviar, Peter Kostiviar, Juraj Bartkovič, Dušan Mydlo, Matej Muránsky, Ján Šemšel, Vladimír Lichý, Kostiviar Pavel a iní.

V školení a výcviku v rokoch 1970 – 1980 vykonal veľa práce veliteľ požiarneho zboru Ondrej Kováčik. Dvakrát ročne sa vykonávali taktické cvičenia, cvičenia na JRD, Inštruktážno-taktické cvičenia v rámci okrsku (Šalková, Selce, Nemce, Môlča, Priečod, Sásová, Baláže, Senica). V okrsku bývali pravidelne súťaže požiarneho družstiev.

Dňa 2. decembra 1976 vystúpil Hron zo svojho koryta a opäť zaplavil Sídliisko pri železničnej stanici a priestory pod Pamätníkom SNP. Na vyzvanie požiarne z Nemiec v dňoch 2.-3. decembra čerpali vodu vo Vývojových dielňach Pozemných stavieb v Majeri, na Sídliisku pod Tuzexom a v kotolni Pod Rybou na Uhlisku. Kurz strojníkov v roku 1976 absolvoval Pavel Lichý. Koniec roka 1977, presne 11. novembra 1977 dobrovoľní požiarne v Nemciach prevzali novú techniku – požiarne vozidlo AVIA DV 30, s ktorou boli všetci spokojní. Nespokojnosť však bola s tým, že napriek požiadavkám na prístavbu k požiarnej zbrojnici, nenašli u kompetentných pochopenie na jej realizáciu. Priestory hodnotili ako nevyhovujúce s tým, že k uskladnenej technike je nedostatočný prístup. Bolo konštatované, že pričlenením obce Nemce k mestu Banská Bystrica sa zhoršila starostlivosť o požiarne ochranu zo strany mesta, napriek tomu, že dobrovoľných požiarne mesto potrebuje. Pripomienka bola aj na adresu MsNV, ktorý by mal byť prezieravejší a s plnou vážnosťou sa k problémom požiarne ochrany postaviť.

Ako spoločensko-masová organizácia požiarne vždy vzájomne dobre spolupracovali s ostatnými organizáciami napr. Socialistickým zväzom mládeže, Zväzom žien, Červeným krížom a pod., čo výbor Základnej organizácie Zväzu požiarne ochrany v Nemciach viac krát kladne hodnotil a odmenil tieto organizácie aj čestnými uznaniami. Každoročne sa spoločne organizovali aj fašiangové zábavy s tradičným fašiangovaním po obci, čo vzťahy ešte viac prehľbovalo a utužovalo. Viackrát pri akcii na MDD požiarne predvedli ukážku požiarne techniky v činnosti. Konali sa aj spoločné hasičské guľáše na Diele, v Malej dolinke a Za vodou, kde boli pozývaní aj občania obce.

Základná organizácia Dobrovoľného požiarne zboru zabezpečovala aj úlohy týkajúce sa výchovy mladej generácie a pri organizovaní celoštátnej hry „Plameň“. Kolektívy mladých požiarne sa zúčastňovali okresných zrazov hry „Plameň“ napr. v Brusne, v Medzibrode, vo Valaskej, v Slovenskej Ľupči a pod. V týchto súťažiach mladí požiarne súťažili v športovo branných disciplínach, ako aj v požiarne disciplínach. Z obce sa v 80-tych rokoch pravidelne

zúčastňovali jeden až dva kolektívy týchto súťaží. O prácu s mládežou sa starali Milan Kohút, Milan Riečan a Ján Muránsky (1957).

Rok 1984 v Základnej organizácii Zväzu požiarnaernej ochrany Nemce.

Na začiatku roka sa v rámci okresu pripravovali nové zoznamy členov pre výmenu členských preukazov. Nové členské preukazy boli členom odovzdané na výročnej členskej schôdzi, ktorá sa konala dňa 17.11.1984. Počas zostavovania zoznamu členov zboru niektorí členovia sami požiadali o zrušenie členstva. Boli to napr. Ján Budovec, Stanislav Kostiviar, Pavel Škropek, Ján Janovec, Ondrej Caban a niektorí ďalší. Celkový stav členskej základne k 17.11.1984 bol 57 členov. Priemerný vek dosiahol hranicu 46 rokov. Činnosť Základnej organizácie ZPO Nemce riadil a usmerňoval pri činnosti 9 členný výbor, ktorý svoju prácu vykonával v zmysle plánu práce, plánu hlavných úloh, ako aj plánu školenia a výcviku. Pri údržbe požiarnaernej techniky a vodných zdrojov požiarnici odpracovali 165 brigádnických hodín. Na škodu veci bolo, že ani po urgencii sa nevykonala oprava zlomeného nadzemného hydrantu pred kultúrnym domom, ktorý požiarnikom slúžil zároveň aj na umývanie požiarnaerneho vozidla a hadíc.

V mesiaci apríl 1984 sa konala súťaž Plameň. Konečne sa podarilo sa prekonať stagnáciu pri nácviu a účasti žiakov z mestskej časti Nemce. V tomto roku sa hry Plameň zúčastnili dvakrát a to 5. mája 1984 v Medzibrode a 6. októbra 1984 v Brusne. Okrem toho sa okresného kola hry Plameň zúčastnili vo Valaskej dňa 19. mája 1984 mladší chlapci. Poďakovanie patrilo cvičiteľom, ktorí sa s deťmi aj súťaží zúčastnili a to: Dušanovi Mydlovi, Milanovi Kohútovi a Milanovi Riečanovi. Vyvrcholením výcviku a školenia bola Športová súťaž požiarnaerých družstiev, kde si požiarnici každoročne preverovali a zúčastnili sa ziskom vedomosti a zručnosť. V roku 1984 sa ŠSPD Nemčania zúčastnili s dvomi družstvami a to na obvodovom kole na Starých Horách. V kategórii mužov do 35 rokov obsadilo družstvo Viliama Kostiviara 7. miesto a družstvo nad 35 rokov 3. miesto. Veliteľom zboru bol Ondrej Kováčik, ktorému patrí poďakovanie za prácu pri nácviu požiarnaerých družstiev. Pre členov výboru v tejto súvislosti bola uložená úloha zabezpečiť pre zbor vybudovanie si vlastnej základne mladých požiarnikov. Výbor tiež mrzelo, že na organizáciu padol tiež z dôvodu nezabezpečenia účasti požiarnaerneho družstva na oslavách 60. výročia založenia DHJ v Šalkovej a Rakytovciach z dôvodu rôznych problémov s postavením družstva.

Požiarnici z Nemiec aj v tomto roku pochopili význam pomoci poľnohospodárom pri kosení a zbere krmovín v neprístupných miestach. Na výzvu a brigádu organizovanú Okresným výborom Komunistickej strany Slovenska a Základnou , KSS zmobilizovala svojich členov aj Základná organizácia ZPO Nemce, ktorá sa okrem oficiálnej pomoci podujala pokosiť ešte naviac priestor za záhradkami. Celkove bolo pri týchto prácach odpracovaných 186 brigádnických hodín. Najviac patrí poďakovanie za ochotu vykonať tieto práce Ondrejovi Kováčikovi, Matejovi Muránskemu, Jánovi Šemšelovi, Pavlovi Cabanovi, Pavlovi Masnému, Ondrejovi Kollárovi, Dušanovi Mydlovi, Milanovi Riečanovi, Viliamovi Kostiviarovi, ale aj ďalším, ktorí prišli na požiadanie ochotne pomôcť. Základná organizácia pri zabezpečovaní akcie „Ochrana úrody pred požiarmi“ formou nástenky a rozhlasovej relácie apelovala na občanov na zvýšenú pozornosť a ostražitosť ako aj dodržiavanie zákona č. 18 o požiarnaernej ochrane. Záverom roka bolo v ZO ZPO Nemce vykonané Inštruktážno-metodické zamestnanie

pre veliteľov požiarnych družstiev Útvarov svojpomoci civilnej obrany (ÚSCO), na ktoré základná organizácia zabezpečila jedno družstvo.

Socialistický záväzok, ktorý požiarnici prijali na rok 1984 na počesť 40. výročia SNP bol splnený vo všetkých bodoch až na jeden, ktorý sa týkal prijatia 4 členov z toho 2 žien, čo sa nepodarilo zabezpečiť. Plnením tohto socialistického záväzku sa ZO ZPO v Nemciach v rámci súťaže o Najlepší okrskok a ZO ZPO za ¾ roka 1984 umiestnila na 22. mieste. Do celkového hodnotenia však ešte neboli započítané preventívne prehliadky. Poďakovanie za dobrú spoluprácu patrilo aj ZO Slovenského zväzu žien, Československému červenému krížu, Základnej organizácii Zväzu protifašistických bojovníkov ako aj ZO Socialistického zväzu mládeže. Za podporu a pomoc patrilo poďakovanie aj OV a ZO KSS.

Rok 1985 bol rokom napätaj medzinárodnej situácie ale aj posledným rokom 7. SRP (siedmy päť ročný plán), ktorý bol náročný pre splnenie a zabezpečenie úloh, ale aj úloh, ktoré požiarnikom vytýčili zväzové orgány, t.j. plnenie záverov VI. zjazdu Zväzu požiarnej ochrany a Okresnej konferencie ZPO.

V oblasti prevencie a výchovy boli dosiahnuté dobré výsledky. V obci v tomto období nebol zaznamenaný žiadny požiar. Významnú úlohu tu zohrali aj členovia prehliadkových skupín na čele s preventivárom Pavlom Masným. Pri výchove v oblasti prevencie slúžili aj materiály, ktoré poskytol Okresný výbor ZPO. Požiarnici sa zúčastňovali aj školení organizovaných Okresným výborom ZPO v Banskej Bystrici a to školení predsedov, preventivárov a strojníkov základných organizácií, ako aj veliteľov družstiev a požiarnych družstiev Útvarov SCO.

Športová súťaž požiarnych družstiev (ŠSPD) slúžila na preverenie akcieschopnosti a vedomostí každého člena ale aj celej ZO ZPO. Súťaž sa konala v obci Selce pri príležitosti 100. výročia založenia DHJ v Selciach a zároveň okrskového kola, kde dorastenci z Nemiec získali I. miesto, požiarne družstvo Viliama Kostiviara II. miesto v kategórii I. muži do 35 rokov. Keďže družstvo v II. vekovej kategórii muži nad 35 rokov sa pre rôzne, hlavne rodinné dôvody členov požiarneho družstva nemohlo spomínanej súťaže v Selciach zúčastniť, zúčastnilo sa potom ŠSPD v Iliaši, kde svojim výkonom obsadili pekné III. miesto. Okrem toho sa mladí požiarnici zúčastnili jarného a jesenného kola hry Plameň.

V kultúrnej oblasti požiarnici organizovali v spolupráci so Slovenským zväzom žien a za pomoci predsedu Občianskeho výboru Juraja Lukáča podomové fašiangovanie, ktoré vyvrcholilo tradičnou fašiangovou zábavou. Počasie však fašiangovému sprievodu veľmi neprialo.

O údržbu techniky sa staral veliteľ požiarneho zboru Ondrej Kováčik, strojník a vodič Ján Muránsky, ako aj členovia Ján Janovec, Ján Kostiviar, Sedláček, Milan Kostiviar a ďalší. V brigádnickej činnosti požiarnici na požiadanie OV a ZO KSS v štvrti Nemce aktívne zabezpečovali kosenie a zber krmovín z nedostupných terénov. Podľa vyjadrenia predstavenstva Jednotného roľníckeho družstva Selce, „pri pohľade na aktívnych účastníkov kosenia potom sušenia, resp. odvozu sena sa im tlačili slzy do očí, čo všetko ľudia keď chcú, dokážu“. Požiarnici pri seno kosbe a zbere krmovín odpracovali veľa brigádnických hodín. Brigádnických akcií sa zúčastňovali aj v rámci „Soboty pracovnej cti“ ako aj iných samostatných

brigád, napr. pílenie konárov zo stromoradia na cintoríne, vyčistenie odpadových žlabov a pod.

Ku koncu roka 1985 boli vykonané preventívne protipožiarne prehliadky vo všetkých obytných domoch a troch malých prevádzkach členmi prehliadkových skupín pod vedením preventivára Pavla Masného. Menšie závady, hlavne na elektroinštalácii, či čistote v bezprostrednej blízkosti osvetľovacích telies, alebo vykurovacích telies, boli odstránené na mieste, po upozornení občanov – majiteľov rodinných domov členmi prehliadkových skupín. Podstatnejšie závady a porušovania zákona č. 18 o požiarnej ochrane neboli zistené.

V závere roka bolo pod dozorom veliteľa Ondreja Kováčika a hospodára ZO vykonané zazimovanie mobilnej požiarnej techniky, vyčistená a ošetrovaná výstroj a výzbroj. Bola vykonaná aj fyzická inventúra základných prostriedkov a drobných krátkodobých predmetov (DKP). Závady neboli zistené. V zimnom období požiarnici pravidelne dochádzali na kontrolu požiarnej zbrojnice, požiarneho vozidla, ako aj udržiavania voľného vchodu do požiarnej zbrojnice, ktorý sa čistil od čerstvo napadaného alebo nahnutého snehu pri pluhovaní.

Na záver výročnej členskej schôdze, ktorá hodnotila rok 1985 bolo vyslovené toto pranie zo strany výboru: „Želáme novému výboru ZO ZPO veľa tvorivých síl pri zabezpečovaní a plnení úloh ktoré nás čakajú v budúcom období pre upevnenie kolektívu dobrovoľných členov ZO ZPO, ako aj pre prácu a realizáciu úloh, ktoré pred nás budú kladené pre ďalší rozvoj, ale aj ochranu našej socialistickej vlasti!“

Činnosť Základnej organizácie DPO v Nemciach v roku 1986 začala 9. februára 1986, kedy požiarnici počas plesovej sezóny pripravili v spolupráci so Základnou organizáciou Slovenského zväzu žien a ČSČK tradičné podomové fašiangovanie spojené s fašiangovou zábavou za účasti hojného počtu masiek a v dobrej nálade. V mesiaci marec, ktorý bol už tradične „Mesiacom požiarnej ochrany“ sa začal výcvik požiarneho družstva a družstva ÚSCO, ako aj príprava mladých požiarnikov na súťaž „Plameň“. Rok 1986 bol aj obdobím, kedy sa v dňoch 23.-24.5.1986 uskutočnili voľby do zastupiteľských zborov všetkých stupňov. Na príprave a dôstojnom priebehu volieb v Nemciach sa podieľala aj ZO ZPO, za čo bolo požiarnikom zo strany predsedu ZO KSS a predsedu Občianskeho výboru vyslovené poďakovanie.

Športová súťaž požiarnych družstiev sa konala hneď na druhý deň 25.5.1986 v Iliashi. Súťaže sa zúčastnili dve požiarne družstvá mužov, kde z 31 požiarnych družstiev obsadilo I. požiarne družstvo Viliama Kostiviara 4. miesto a II. družstvo, kde boli mladší a novoprijatí požiarnici 11. miesto. Dobré výsledky dosiahli aj mladí požiarnici „Plameňáci“ účasťou v hre Plameň, ktorá sa konala v máji v Brezne. Za nácvik boli zodpovední Ján Muránsky a Milan Kohút.

V otázke preventívnej výchovy bola vznesená požiadavka na stálu a prvoradú pozornosť či už pri výchove a školení požiarnikov, tak aj občanov a hlavne detí. Prípady, ktoré sa vyskytli pri hre detí so zápalkami a nakoniec sa chytila horieť tráva a obhorelo niekoľko stromov sú toho jasným dôkazom. Rozšíreniu požiaru zabránili požiarnici z Verejného požiarneho útvaru (VPÚ). Podobný požiar sa stal aj o pár dní neskôr, kedy zasahovali aj domáci požiarnici z obce.

Takmer už spoločenskou udalosťou sa stala v mestskej štvrti Nemce aj v roku 1986 pomoc JRD Selce pri seno kosbe. Pri kosení trávy v neprístupných miestach ako aj pri zbere sena odpracovali požiarnici 256 brigádnických hodín. Do organizácie boli prijatí 4. mladí požiarnici

a získali aj dve ženy. K 24.10.1986 mal ZO ZPO celkom 61 členov. Priemerný vek bol 45 rokov, z čoho vyplynula dôležitá úloha pre výbor pre najbližšie obdobie zaoberať sa prílevom a výchovou nových mladých členov. Na záver výročnej členskej schôdze výbor poďakoval za dobrú spoluprácu ZO KSS, Občianskemu výboru a Slovenskému zväzu žien. Zaželal hodne zdravia a vytrvalosti pri plnení prijatých úloh a pri realizácii uznesení XVII. Zjazdu KSC, zjazdu KSS a záverov Okresnej konferencie Zväzu požiarnej ochrany.

Ocenenie práce Základnej organizácie Dobrovoľného požiarneho zboru Nemce

Rok 1974 – Rada MsNV v Banskej Bystrici udelila kolektívu ZPO v štvrti Nemce pamätnú plaketu z príležitosti 30. výročia SNP

Rok 1976 – Diplom Okresného výboru Zväzu požiarnej ochrany za vzorné plnenie úloh na úseku školenia a výcviku. Čestné uznanie ÚV Zväzu požiarnej ochrany za aktívnu a obetavú prácu v požiarnej ochrane

Rok 1984 – Mestský národný výbor Banská Bystrica dňa 27. februára 1984 udelil Základnej organizácii ZPO Nemce „Strieborný odznak budovateľa mesta Banská Bystrica“ za výsledky dosiahnuté pri organizovaní požiarnej ochrany a výchovy mladej generácie.

Okrem týchto ocenení bolo v rokoch 1974 až 1989 udelených DPZ množstvo diplomov za výsledky v súťažiach požiarnych družstiev v obvodových a okresných kolách ako aj za výsledky dosiahnuté s mládežou v hre Plameň.

Okrem toho viacerí členovia zboru získali rôzne ocenenia: Vzorný požiarnik III., II. a I. stupňa, Vzorný strojník, Medaila Za príkladnú prácu, Čestné uznanie a poďakovanie DPZ, Čestné uznanie OV ZPO Banská Bystrica, Čestné uznanie Krajského výboru ZPO Banská Bystrica, Čestné uznanie Ústredného výboru ZPO Bratislava, Čestné uznanie Federálneho výboru ZPO Praha, Medaila Za Zásluhy, Medaila Za mimoriadne zásluhy, Medaila Za vernosť. Ján Muránsky sa v roku 1983 zúčastnil kurzu strojníkov.